

PEACE

СУЛҲ

Ин рисолаи Инҷил бо компютер тарҷума шудааст. Агар шумо ислоҳ ё такмил додани забон бошед, лутфан бо идора бо info@angp.co.za тамос гиред

"Агар шумо имрӯз медонистед, ки барои сулҳ чӣ лозим аст!" Луқо 19:42. Вақте ки мо ба атроф менигарем ва он чиро, ки имрӯз дар ҷаҳон рӯй медиҳад, мебинем, барои мо комилан равшан аст, ки сулҳ дар ҷаҳон нест. Дар ҳама ҷо шумо ҷангҳо, кушторҳо, ҷангҳо ва овозаҳои ҷангҳоро мешунавед. Фарқ надорад, ки кадом рӯзномаро мекушоед, шумо он ҷо чизҳои даҳшатнокеро мебинед, ки одамон бо сабаби гуноҳ, бадбинӣ ва ҳасад бо ҳамдигар

мекунанд. Бузургони ҷаҳон чандин сол боз кӯшиш мекунанд, ки дар ҷаҳон сулҳ барқарор кунад ва ҳеҷ кадоме аз онҳо то ҳол муваффақ нашудааст. На танҳо ҷаҳон дар чунин ҳолат аст, балки бо таассуф гуфтан мумкин аст, ки бисёре аз хонаҳои мо низ дар онҳо сулҳ надоранд. Бадтар аз ҳама, он аст, ки имрӯз дар ҷаҳон шумораи хеле зиёди одамоне ҳастанд, ки дар ҷонҳои худ оромӣ надоранд ва дар ин ҷо решаи ҳама мушкилот аст.

ЧАРО СУЛҲ НЕСТ?

Дар ибтидо Худо ҷаҳонро, инчунин алаф, гул, дарахтон ва ҳама ҳайвоноти зери об ва инчунин онҳоеро, ки дар замин зиндагӣ мекунанд, офарид. Худо инчунин Одаму Ҳавворо офарид ва дар тамоми ин офариниш сулҳ буд. Одам ва Ҳавво аз ҳеҷ як ҳайвон наметарсиданд ва ҳайвонҳо бо ҳам тинҷу осуда ва хушбахтона зиндагӣ мекарданд. Гӯсфандон метавонистанд дар паҳлӯи шер қадам зананд ва шер ба он зарар нарасонад. Пеш аз ҳама, байни Худо ва инсон сулҳ буд ва Худо дар салқини шом меомад ва бо Одаму Ҳавво роҳ мерафт ва сӯхбат мекард. Онҳо дар дилҳояшон нисбати Худо ҳеҷ тарсе надоштанд ва бесаброна ба омадани Ё ба дидори онҳо менигаристанд.

Сипас Шайтон, ки душмани сулҳ аст, ба мор даромада Одам ва Ҳавворо ба васваса андохт, зеро он ҷое ки гуноҳ аст, сулҳ нест. Шайтон, падари дурӯғ, ба онҳо гуфт, ки ҳатто агар онҳо ба Худо беитоатӣ кунанд ва аз меваҳое, ки Худо ба онҳо фармудааст, нахӯред, нахоҳанд мурд. Ҳамон тавре ки бисёриҳо то имрӯз ба овози шайтон гӯш медиҳанд, Одам ва Ҳавво он чиро, ки шайтон ба васваса андохт, ва дар пеши Худо гуноҳ карданд. Дар худӣ ҳамон лаҳза, сулҳе, ки онҳо аз он баҳравар буданд,

онҳоро тарк кард - ҳама оромиш ва зебоие, ки Худо офаридааст, акнун дар як гуноҳ вайрон карда шуд ва тарс ба дили Одаму Ҳавво роҳ ёфт.

Он бегоҳ, вақте ки Худо одатан барои сӯҳбат бо онҳо омад, онҳо худро пинҳон карданд ва аз ҳузури Худо метарсанд. "Гуноҳ ба ҷаҳон тавассути як шахс омад ва гуноҳи ӯ бо он марг овард" ва ҳатто мо, ки имрӯз ҳама зиндагӣ мекунем, гуноҳ кардаем ва аз ҳузури наҷоти Худо дурем. (Румиён 5:12 ; 3:23). Як гуноҳ дар маҷмӯъ боиси гуноҳи дигар мешавад ва имрӯз тамоми ҷаҳон гирифтори гуноҳ аст ва аз ин сабаб дар рӯи замин сулҳ нест.

ХУДО МЕХОСТ СУЛҲРО ДАР ҶАҶОН БОЗ БАҶҚАРОР КУНАД .

Худо аз осмон нигариста, ҳама бадбинӣ, тарсу ҳарос, гуноҳ ва ғамро дид ва дар муҳаббати бузурги худ Писарашро фиристонд, ки дар молхона таваллуд шавад. Сол аз сол дар вақти Мавлуди Исо мо суханони фариштаро ба ёд меорем, ки «Натарс! Ман дар ин ҷо хушхабаро барои шумо овардам, ки ба тамоми мардум шодии азим хоҳад овард. Худи ҳамон рӯз дар шаҳри Довуд Наҷотдиҳандаи шумо ба дунё омад - Масеҳи Худованд! Ногаҳон бо фаришта лашкари бузурги фариштагони осмон пайдо шуданд, ки Худоро ҳамду сано мекунанд : Шаъну шараф ба Худо дар осмони олий ва сулҳ дар рӯи замин ба онҳое, ки аз онҳо хушнуд аст ». (Луқо 2: 10-14). Исо ба ин замин фиристода шуда буд, ки «аз осмон дурахшида ба ҳамаи онҳое ки дар сояи торики марг зиндагӣ мекунанд, қадамҳои моро ба роҳи сулҳ равона кунад». (Луқо 1: 79). Эфсӯсиён 2: 14 инчунин ба мо мегӯяд, ки «Худи Масеҳ ба мо осоиштагӣ

овард». Худо Шоҳзодаи Сулҳро ба дунё фиристод ва агар мардуми он айём танҳо Шоҳзодаи Сулҳро қабул мекарданд, метавонистанд бори дигар дар мувофиқа зиндагӣ кунанд.

Одамон бо он сулҳ чӣ кор карданд?

Мисли Одаму Ҳавво, яҳудиён ва дигар одамони он замон, ба Худо итоат накардан ва ба маслиҳати Шайтон пайравӣ карданро афзалтар медонистанд. Онҳо Шоҳзодро рад карданд ва вақте ки Пилотус Исо ва Бараббосро ба назди онҳо гузошт, фаръёд заданд: «Нест бод Исо! Бараббосро ба мо деҳ!» Ба ибораи дигар, онҳо мегуфтанд, ки "Шоҳзодаи Сулҳро дур кунед ва ба мо нафрат, ҷангҳо, қатлҳо ва гуноҳхоро диҳед." Ин одамон иродаи ихтиёрии худро доштанд ва онҳо метавонистанд барои худ бидуни маҷбурӣ интиҳоб кунанд, аммо бо вучуди ин онҳо Бараббосро интиҳоб карданд. Рӯзҳое, ки мо дар он зиндагӣ дорем, айнан ҳамонанд. Худо ба мо интиҳоб кардааст. Мо метавонем Исоро ҳамчун Наҷотдиҳанда ва Подшоҳи худ гирем ва ӯ дар ҳаёти мо осоиштагӣ хоҳад овард. ӯ мегӯяд: "Сулҳ он аст, ки ман бо шумо мегузорам; ин оромии худам аст, ки ба шумо медиҳам. Ман онро тавре, ки ҷаҳон медиҳад, намедиҳам. Нигарон набошед ва ғамгин нашавед; натарс." (Юҳанно 14: 27). Гуноҳҳо дар ҳаёти мо моро аз Худо дур карданд ва дар ҳолати гунаҳкоронаи худ мо дар худ осоиштагӣ надорем, аммо Исо ҳамеша бо дастони дароз истода, моро интизор аст, то моро бозпас қабул кунад, моро барқарор кунад, ва моро фарзандони Худо кунад ва ки боз ба мо **сулҳу осоиш** бахшад.

Дар Румиён 5: 1 ба мо гуфта шудааст: "Ҳоло, ки мо бо Худо бо имон сафед шудем, бо Худо ба воситаи Худованди мо Исои Масеҳ сулҳу осоиштагӣ дорем". Дар ин ҷаҳон ҳеҷ чиз нест, ки ба мо сулҳ диҳад. Пул, сарват ва шӯҳрат ба вай дода наметавонад, нӯшиданӣ ба он дода наметавонад; ва гузоштани номҳои мо дар рӯйхати калисо онро дода наметавонад. Танҳо як роҳи ба даст овардани сулҳ барои ҷони мо вучуд дорад, яъне ба назди Исои Худованд омада, гуноҳҳои худро ба Ӯ эътироф ва аз онҳо рӯй гардондан, ва «Агар мо ба Худо гуноҳҳои худро эътироф кунем, Ӯ ба ваъдаи худ вафо мекунад ва ҷӣ кор мекунад дуруст аст: Ӯ гуноҳҳои моро мебахшад ва моро аз ҳар гуноҳ пок месозад». (1 Юҳанно 1: 9). Сулҳе, ки Исо медиҳад, сулҳест, ки аз фаҳмиши инсон берун аст (Фил. 4: 7). Онро инсон шарҳ дода наметавонад, аммо мо метавонем онро дар ҳаёти худ эҳсос кунем, агар мо бо омодагӣ аз гуноҳ ва дӯстони гунаҳкор рӯй гардонем ва ба Исои Масеҳи Худованд рӯ оварем ва танҳо ба Ӯ хидмат кунем. Мо метавонем, ки бе осоиштагӣ зиндагӣ, вале мо наметавонем вақтро бе сулҳ мурд, «Зеро Худо ба Салтанати аст, масъалаи меҳӯрад ва менушад, балки адолат, сулҳу осоиштагӣ». (Румиён 14: 17). Аз ин рӯ, агар ҳангоми мурдан дар дили мо оромии Худо набошад, мо бешубҳа ба осмони сулҳи Ӯ пазирой нахоҳем кард.

Агар мо Шоҳзодаи Сулҳро дар зиндагии худ қабул накарда бошем ва дар ҳолати гунаҳкорона бимирем, пас барои мо танҳо як ҷой ҳаст, ки он оташи абадии дӯзах аст. Шумо наметавонед дар ҳолате, ки ҳоло ҳастед, бимиред, зеро абадӣ гум мешавед ва Каломи Худо ба мо мегӯяд, ки "дуди оташ, ки онҳоро азоб медиҳад, то абад хоҳад рафт". Ин ҷаҳаннамест, ки гунаҳкор ба сӯи он

меравад ва ҳамаи мо гуноҳ кардем. "Ҳеҷ кас одил нест". (Румиён 3: 10). Агар шумо хоҳед, ки ба рафтан ба осмон аст, фақат як чиз ба кор вуҷуд дорад ва ин аст, ки ба сулҳ бо Худо ва Худо ба сулҳу осоиштагӣ »дар дили туст" Бигзор сулҳ, ки Масеҳ ба шумо медиҳад, ки шумо хидоят кунад ». (Қўлассиён 3:15). Дар вақти Мавлуди Исо хотиррасон мекунем, ки Исо ба ин ҷаҳон барои сулҳ овард. Дар вақти Писҳо ба мо хотиррасон мекунанд, ки чӣ гуна одамон Ёро рад карданд ва ба салиб меҳкӯб карданд. Дӯсти азиз, шумо низ яке аз онҳое мешавед, ки Устодро рад кардаанд, ё зиндагии худро боз карда, ёро ба хона дароварданиед? Танҳо як роҳи осоиштагии Худо дар қалби шумо вуҷуд дорад, ин аст, ки ҳозир дар назди Ё зону зада, ба Ё иқрор кунед, ки шумо гунаҳкор ҳастед ва аз Ё илтимос мекунед, ки шуморо пок кунад ва шуморо азони худ кунад; новобаста аз он ки шумо худро хуб меҳисобед, шумо бояд наҷот ёбед; новобаста аз он ки шумо худро бад меҳисобед, Ё шуморо қабул мекунанд ва ҳеҷ касро аз шумо дур намекунад. Агар шумо ҳеҷ гоҳ осоиштагии Худоро дар ҷони худ эҳсос накарда бошед, пас онро ҳозир бипазиред ва шодии бузурге хоҳед дошт, ки онро суханон ифода карда наметавонанд. (1 Петрус 1: 8).

Дар як хидмати Инҷил як пирамард аз ҷой хеста гуфт: «Ман дар давраи ҳукмронии чор подшоҳ зиндагӣ кардам. Дар аввал мо ҳамеша дар ҷанг будем ва он замон даҳшатнок буд. Дар давраи ҳукмронии дуюм мо гуруснагии азим кашидем ва каламушҳо ва алаф ва ҳезум меҳӯрдем. Дар давоми сеюм, душманони мо моро мағлуб карданд ва мо хизматгори онҳо шудем. Аммо дар замони ҳукмронии ин подшоҳи сеюм моро як Подшоҳи дигар, Подшоҳи бузург, Подшоҳи хуб, Подшоҳи сулҳчӯ,

Подшоҳи Муҳаббат - Исои Худованд аз осмон ташриф овард! Вай душманро мағлуб кард ва дили моро тасхир кард. Аз ин рӯ, мо ҳоло дар сулҳ ва фаровонӣ зиндагӣ мекунем ва умедворем, ки ба қарибӣ бо Ӯ дар осмон зиндагӣ хоҳем кард ».

Дӯсти азиз, ҳаёти худро ҳоло ба Исо супор. Дар ин лаҳза, дар роҳи поён ба сӯи дӯзах бозистед ва тоб хӯред ва ба Подшоҳи подшоҳон ва Худованди худовандон хидмат кунед. Шумо шояд дарёбед, ки бисёре аз дӯстони шумо шуморо тарк мекунанд, аммо дар хотир доред, ки Исо гуфта буд: «Осоиштагӣ, ки Масеҳ медиҳад, бояд шуморо дар қарорҳои қабулкардаатон ҳидоят кунад». (Қўлассиён 3:15).

К Gschwend

Ин рисолаи Инҷил бо компютер тарҷума шудааст. Агар шумо ислоҳ ё такмил додани забон бошед, лутфан бо идора бо info@angp.co.za тамос гиред

Агар шумо дар Масеҳ наҷот ёфтаед ё ба василаи адабиёти Инҷилии мо баракат ёфтаед, лутфан ба мо хабар диҳед. Мо мехоҳем Худоро бо шумо шукр гӯем ва дар дуоҳои худ шуморо бештар ба ёд орем. Барои адабиёти бепули Инҷил, китобҳо ва рисолаҳо ба зиёда аз 540 забон, лутфан бо мо тамос гиред :

ДИЛИ ОДАМ

This Gospel tract was translated with a computer. If you can correct or improve the language, please contact the office at info@angp.co.za

E-MAIL: info@angp.co.za

ALL NATIONS GOSPEL PUBLISHERS

P.O. Box 2191, PRETORIA, 0001, R.S.A.

(A Gospel Literature Mission financed by donations)

(Reg. No. 1961/001798/08)